

גליון היכל הקודש

וועכענצליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתייסדה ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....4:18
מוצאי שב"ק.....5:48
שיעורים כסדרן
נ"ך..... עובדיה א - יונה א'
בבלי..... בבא קמא ט"ז
ירושלמי..... ערלה ח'
תוספתא..... מעשר שני ד'
רמב"ם..... אישות ד'

שעה 13, גליון 7 (627)

פרשת תולדות, ה' כסלו, שנת תשפ"ד לפ"ק

מוהרא"ש דערציילט

קענסט נישט אליין

א איד איז געקומען אמאל צו מוהרא"ש מיט א שטארקע קשיא אויפ'ן ליקוטי מוהר"ן. דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן י"א) אז עס זענען דא אזעלכע בעלי נאווה וואס זיי ווילן נישט גיין צו א צדיק, זיי טענה'ן אז עס פעלט נישט אויס אז דער צדיק זאל מתפלל זיין פאר זיי, זיי האלטן זיך גרויס אז זיי קענען אליין בעטן דעם אייבערשטן. האט דער איד געפרעגט פון מוהרא"ש אז ער פארשטייט דער פשט אין דעם, דער רבי האט אונז דאך טאקע אויסגעלערנט אז יעדער איד קען אליין בעטן דעם אייבערשטן, און דאס איז די איינציגסטע עצה פאר יעדן פראבלעם, אז מען זאל זיך אויסגיין דאס הארץ פאר'ן אייבערשטן און אים בעטן זיין הילף, פארנוואס רופט דער רבי אן א "בעל גאווה" איינעם וואס זאגט אז ער קען אליין מתפלל זיין?
מוהרא"ש האט אויף דעם געענטפערט אז דער תירוץ איז זייער פשוט. עס איז טאקע אמת אז יעדער איד קען און דארף אליין בעטן דעם אייבערשטן אויף יעדע זאך, אויב אבער גייט מען נישט צו א צדיק, וועט נישט נעמען קיין לאנגע צייט ביז מען וועט אינגאנצן אויפהערן צו רעדן און <<<<<<

א ווארט אויף די פּרָשָה

וויבאלד די העררים וויהי עשו איש ידע ציד איש שדה ויעקב איש חם ישב אהלים. ברענגט רש"י פונעם מדרש (פחוקא תצא ד') אז ווי לאנג זיי זענען געווען קליין האט מען נישט געזען אויף זיי וואס זיי זענען, נאר ווען זיי זענען געווארן דרייצן יאר אלט האט מען זיי דערקענט, יעקב איז געגאנגען אין בית המדרש לערנען, און עשיר איז געגאנגען צו די עבודה ורה. און רש"י זאגט ווייטער אז עשיר איז געווען ידע ציד, ער האט גוט געקענט אויספאפן זיין טאטע, ער האט געפרעגט זיינע קשיות, "טאטע, ווי אזוי מצטרט מען זאלן און שטריו", ער איז געגאנגען מיט זיין לצנות און חכמות. ווידער יעקב איז געווען אן איש חם, ער האט זיך נישט אויסגעקענט מיט די אלע זאכן, ער האט געזאגט וואס ער האט געטראכט, ווער עס איז נישט אזוי שארף צו פאפן, ווערט אנגערופן א "חם". ישב אהלים, יעקב איז געזעצן אין די געצעלטע פון די צדיקים שם און עבר.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב, סימן י"ב) אז ווען א מענטש גייט מיט זיין שכל און חכמות, קען ער אריינפאלן אין גאר שווערע טעותים און שטרויכלונגען, און צוקומען צו גאר שלעכטע זאכן חס ושלום, ווייל דער עיקר אידישקייט איז צו גיין פשוטערהייט מיט תמימות, אן קיין שום חכמות, קוקן אויף יעדע זאך אויב דער אייבערשטער געפונט זיך דארט זאל ער עס טון, און אויב נישט נישט. דאס דארף מען אבער אריינפרעגלען אין די קינדער ווען זיי זענען נאך זייער יונג, שלמה המלך זאגט (משלי כ"ב, ו) "קנף לצער על פי דרכו גם כי יזקין לא יסור ממנה", "חז"ל זאגן אויף דעם (מדרש משלי כ"ב, ג) "אויב האסטו מחנך געווען דיין קינד יונגערהייט מיט תורה, וועט ער אזוי אויפנוקסן מיט תורה און יראת שמים."

על טעמך קענען טראכטן אז זיי האבן נאך אסאך צייט, זיי וועלן ווארטן ביז די קינדער וואקסן אויף און זיך וועט מען זיך אפגעבן מיט זיי. דער אמת איז אבער אז ווען דאס קינד ווערט שוין גרעסער איז שוין צו שפעט, ווען מ'האלט שוין ביי די בר מצוה זעט מען שוין דעמאלט וואו דאס קינד גייט, איינער גייט אין בית המדרש לערנען, און דער צווייטער גייט נעבעך צו אלע נארישקייטן, עס ווענדט זיך ווי אזוי מ'האט מחנך געווען דאס קינד ווען ער איז נאך געווען גאר קליין.

דער עיקר חינוך פון די קינדער ווענדט זיך אין די עלטערן אליין. ווי אזוי די עלטערן פירן זיך אויף, די זעלבע וועלן זיך אויפפירן די קינדער. מען קען נישט ערווארטן אז קינדער זאלן גאר זיין בעסער פון זייערע עלטערן.

חז"ל זאגן (סוטה י"ג) אז ווען מען הערט א קינד שמועסן אויפ'ן גאס, זאל מען וויסן אז די זאכן האט דאס קינד געהערט אדער פון זיין טאטע אדער פון זיין מאמע. ווען מען זעט א קינד רעדט נישט איידל, ער שרייט און שעלט און רעדט נבול פה דחמנא ליצלו; איז דאס א סימן אז דאס קינד האט געהערט איינערדיג אזוי רעדן, און דערביי רעדט דאס קינד אויף אזוי. און ווען מען זעט א קינד וואס רעדט איידל מיט דרך ארץ, ווען ער בעט אפ פאר דאס מיט איידלקייט, ער אנטשוילדיגט זיך ווען ער טוט אפפס נישט ריקטיג, ער באדאנקט זיך פאר איינעם וואס אים א טוכה; דאן ווייזט זיך ארויס אז די סארט נישט האט ער זיך אויסגעלערנט ביי זיינע עלטערן אין שטייב. אלעס וואס די עלטערן טוען, שפיגלט זיך אפ אין די קינדער.

דערביי אויב ווילן עלטערן זען אידיש נחת פון זייערע קינדער, זאלן זיי קודם זען זיך אליין מחנך צו זיין. זיי אליין זאלן זיך אויפפירן מיט דרך ארץ און איידלקייט. און דאן וועט זיך דאס אויטאמאטיש אויף אפשפיגלען אין די קינדער.

ליידער זענען פארהאן קינדער וועלכע גליטשן אנוועק פון אידישן וועג, און די עלטערן עסן זיך אויף דאס געוונט און קענען דאס נישט צוקוקן. דאס עקסט זיי אויף לעבעדיגערהייט און זיי קענען נישט פארשטיין ווי אזוי דאס האט פאסירט צו די קינדער, אין די צייט וואס זיי ווייסן אז זיי אליין האבן זיך נישט אויפגעפירט אזוי. אויב די קינדער טוען נאר נאך די עלטערן, ווי אזוי קען דאס זיין אז די קינדער היטן ליידער נישט קיין תורה און מצוות, אין די צייט וואס די עלטערן זענען יא געווארן אין די זאכן? עס איז טאקע פארהאן אויף א "יוצא מן הכלל", עס קען זיך טאקע מאכן אז די קינדער האבן זיך ליידער אנגעטראקן מיט שלעכטע חברים וועלכע האבן זיי געפירט אויף קרומע וועגן, און דערביי האבן זיי אפגעלאזט די גוטע וועגן פון זייערע עלטערן. נישט אייביג איז אבער נאר דאס די סיבה, אמאל קען ליגן אונטער דעם אויף די שולד פון די עלטערן.

אפילו ווען די עלטערן היטן טאקע שבת, אבער אויף וואסערע אופן היטן זיי שבת? וואס זענען די קינדער שבת קודש ביי זייערע עלטערן? צי זענען זיי ווי די עלטערן פרייען זיך אז עס קומט שוין דער הייליגער שבת? צי זענען זיי אז דער שבת איז חשוב און טייער אין די אויגן פון די עלטערן? אדער זענען <<<<<<

א גוט ווארט

איך פריי זיך זייער אז דו האסט א שיעור אין ספר הקדוש אשר בנחל; ווער עס לערנט אשר בנחל וועט אלץ האבן חיוק, ער וועט אלץ בענקען צום אייבערשטן; עס איז נישטא נאך אזא ספר וואס זאל אזוי מחזק זיין און מעווד זיין ווי דער ספר אשר בנחל. דער לשון וואס מוהרא"ש שרייבט: "על כל דבר שצריך לפעל, ישפך תפלות בעשר אליו ותברך, תפלה אחר תפלה", אויף יעדע זאך וואס מען וויל פועל'ן זאל מען גיסן תפילות צום אייבערשטן בעשירות; דאס איז א חז"ל, די תורה זאגט (בראשית כה, כא): "ויצטת יצחק לה' לנכח אשתו", יצחק אבינו האט געבעטן דעם אייבערשטן פאר קינדער, זאגן די הייליגע חכמים (בראשית רבה סג, ה) עס שטייט א לשון 'ויצטת', עס שטייט נישט 'וינחל' אדער אן אנדערע לשון פון תפלה, "רבי יוחנן אמר ששפך תפלות בעשר", 'ויצטת' איז א לשון פון עשירות, ער האט געמאכט תפילות אזוי ווי אן עושר; אן עושר האט אין יעדע טאש געלט, ווען מען בעט אים געלט געמט ער און גיסט געלט, וואס ער דארף - גיסט זיך געלט, אזוי האט יצחק אבינו געבעטן דעם אייבערשטן, עס האט זיך געמאכט תפילות פון אים, נאך און נאך און נאך. (עצתו אמנה בשלח תשפ"ב)

דעם א מַשֵּׁל אז א סוחר איז אמאל געפארן פאר געשעפטן צו א ווייטע לאנד, דער לאנד איז אים געווען זייער פרעמד, ער האט נישט געקענט דעם פלאץ, ער האט נישט געקענט זי מענטשן, און ער ניטאמאל געקענט די שפראך. ער דרייט זיך דארט ארום אינגאנצן פארלוירן, ער ווייסט נישט ווי אזוי אנצוהויבן ער פירן דארט געשעפטן, און פלוצלינג טרעפט ער א היימישן מענטש וואס קען זיין שפראך און ער קען זיך אויך אויס און יענע לאנד, און יענער הויבט אים אן אויסצולערנען ווי אזוי מען גייט זיך אום אין יענע לאנד, ער ווייסט אים צו וואו מען קען גיין עסן און שלאפן, וואו מען קען פירן גוטע געשעפטן און זיך איינהאנדלען פייגע סחורה פאר ביליג, און וואו מען זאל נישט גיין האנדלען ווייל דארט וועט מען ווערן גוט אפגענארט.

דער סוחר דארף דאך טאנען פאר שמחה אז ער האט געטראפן איינעם וואס העלפט אים ארום און ווייזט אים די ריכטיגע וועג און שפארט אים איין אזויפיל ארבעט. אויב אבער האט דער סוחר נישט קיין שכל, וועט ער זיין אן אויבער-הכם, ער וועט זיך נישט צוהערן צו יענעם, און דאן איז זייער מעגליך אז ער וועט זייער שטארק דורכפאלן אין זיין מיסיע.

די זעלבע זאך איז מיט די נשמה פון א איד וואס קומט אראפ אויף דער וועלט און ווייסט נישט וואס ער האט דא צו טון, ווי אזוי געבט מען זיך דא אן עצה? וואס איז נא גוט צו טון און וואס איז נישט גוט צו טון? און עס קומט א צדיק וואס געבט אים גוטע עצות ווי אזוי דורכצוגיין דעם לעבן אויף דער וועלט אויפ'ן שטעקסטן אופן, אז ער זאל מצליח זיין ברוחניות ובגשמיות, ער זאל האבן א זיסע גוטע לעבן אויף די וועלט, און אויך נאכדעם זאל ער אַנקומען וואו ער דארף אַנקומען אויף יענע וועלט, דארף דאך דער מענטש זיין א גרויסער טיפס אויב ער וויל זיך נישט צוהערן און פאלגן דעם צדיק. דער הייליגער בעל התניא ז"ע האט אמאל אריינגערופן זיין אייניקל דער הייליגער צמח צדק ז"ע, וואס האט געהאלטן גלייך נאך זיין חתונה, און אים געפרעגט וואס ער האט געטון מיט די געלט וואס ער האט באקומען אויף נדן. דער אייניקל האט געענטפערט אז ער האט עס איינגעשטעקט ביי א געוויסן עושר אין וויטעבסק אז יענער זאל מאכן דערמיט געשעפטן, און דער עושר וועט אים אראפגעבן פראצענטן פון די פארדינסטן. דער בעל התניא האט אים געזאגט: "גיי נעם צוריק דאס געלט און לייג עס אריין אין א פוישקע" און ער האט אים געוויזן אויף די "רבי מאיר בעל הנס" פוישקע וואס איז געליגן אויפ'ן טיש...

דער אייניקל האט געקלערט אז דער זיידע וויל אַוועקגעבן זיין גאנצע געלט פאר צדקה, עס איז אים געווען זייער שווער דאס צו פאלגן, און ער איז זיך געגאנגען ווייטער אויף זיין וועג.

עס איז נישט אריבער געגאנגען קיין לאנגע צייט און די ווייב פונעם צמח צדק איז געקומען פון וויטעבסק און געוויינט פאר איר מאן און פאר'ן זיידן אז דער עושר פון וויטעבסק האט אנגעזעצט, ער איז געגאנגען באַנקראַט, און עס איז גארנישט געבליבן פון די גאנצע געלט.

די האט דער בעל התניא זיי געזאגט: "וואס זאל איך טון אז אפילו מיינע קינדער ווילן מיר נישט פאלגן? ווען איך האב געלערנט ביי מיין רבי'ן, דער הייליגער מגיד פון מעזריטש, האבן מיר אים געפאלגט אפילו ווען ער האט אונז געהייסן ארויספארן אין וועג און קיין שום חשבון, מיר האבן נישט געפרעגט קיין פראגעס, נאר מיר האבן זיך גלייך ארויסגעלאזט אין וועג."

און ער האט זיי דערציילט א מעשה. איינמאל האט דער הייליגער מגיד געהייסן פאר זיינע תלמידים און זיי זאלן זיך אויסלאזן אין וועג, און ער האט זיי נישט געזאגט וואו צו פארן. זיי האבן נישט געפרעגט קיין שאלות, נאר זיי האבן גלייך איינגעשפאנט די פערד און זיך ארויסגעלאזט אויף די רייזע צום אומבאקאנטן ציל.

נאכ'ן פארן א פופציג קילאמעטער האבן זיך די פערד געדארפט אפרוען פונעם וועג און זיי האבן זיך אפגעשטעלט אין א קליין דערפל און אריינגעגאנגען אינעם ארטיגן קרעטשמע. זיי האבן געלאזט די פערד זיך אפרוען, און זיי זענען געגאנגען זוכן אויב עס געפונט זיך א איד אינעם דארף. זיי האבן זיך נאכגעפרעגט און געוואויר געווארן אז עס וואוינט איד אין דער דארף און זיי זענען אריבער געגאנגען צו אים.

דער איד האט זיי אויפגענומען מיט גרויס פרייד, זיי האבן געזען אז ער איז אן ערליכער איד, און זיי האבן אים געפרעגט אויב עס געפונען זיך נאך אירן אין דארף אדער אין די אומגעגנט. דער איד זיי געזאגט אז ער איז דער איינציגסטער איד אין די גאנצע אומגעגנט, דער נענטסטער שול איז דרייסיג פערציג קילאמעטער ווייט פונעם דארף. אבער אזוי ווי ער האט פירן פונקט אינעם דארף און ער איז דארט אויפגעוואקסן אלע זאָרן, וויל ער זיך נישט אַוועק ציען פון דארט.

די חסידים האבן זיך זייער געוואונדערט אויף דעם און זיי האבן אים געפרעגט מיט תמימות: "ווי אזוי קען דאס זיין אז א איד זאל וואוינען אליינס אין א דארף און עס זאל דורכגיין א גאנצע יאר אן קיין שול, אן קיין קדיש, קדושה, און ברכו? אן צו זען א איד פאר די אויגן?"

זיי האבן זיך געזעגנט פון דעם איד און זענען צוריק געגאנגען צו די קרעטשמע צו זען אויב די פערד זענען שוין גרייט צו פארן ווייטער, זיי האבן איינגעשפאנט די פערד און זיך געגרייט צו פארן ווייטער. ווען זיי האבן אַנגעהויבן צו פארן זענען זיי נאכאמאל דורכגעפארן דעם איד'ס הויז, און זיי האבן געזען ווי דער איד לאדענט ארויף זיין גאנצע האב און גוטס אויף וועגענער און ער גרייט זיך אַוועק צו ציען פון דארף צו גיין וואוינען אין א גרויסע שטאט צווישן אידן...

דא האבן זיי פארשטאנען פארנוואס זייער רבי האט זיי ארויס געשיקט אויף דעם וועג. זיי האבן געזען ווי די עטליכע ווערטער וואס זיי האבן גערעדט מיט דעם איד האבן שוין אויפגעטון אַזעלכע גרויסע זאכן.

און דער בעל התניא האט צוגעענדיגט און געזאגט צו זיין אייניקל: "קוק ווי מיר האבן גלייך געפאלגט אונזער רבי'ן אז צו פֿרעגן קיין שום שאלות, און איך בין נישט זוכה אז מיין אייניקל זאל מיר פאלגן..."

וואויל איז דעם וואס איז זוכה צו גיין צו א צדיק וואס קען אים ארויסהעלפן אויף דעם לאנגן און שווערן וועג אויף דער וועלט, ער איז זוכה צו פאלגן די עצות וואס דער צדיק לערנט אים אויס, וועט אים זיין וואויל און ליכטיג אויף די וועלט און אויף יענע וועלט. (שיחות מוהר"ש י"א ערך אמונת החכים וחקל ט"ו ערך צדיק)

שאלות ותשובות ברסלב

ווען איך האב ווען די שיעורים פריער, וואלט איך נישט אפגעלאזט אידישקייט

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א גע'טע' ווייבל פון ... שולע, איך האלט נישט קיין אידישקייט, און איך פלאן זיך נישט צו טוישן, איך וויל נישט טוישן מיין לעבן, עס איז מיר אזוי ביטער געווען די שווערע לעבן, איך בין געווען פרום און וואויל אלע יארן, ביז עס איז געקומען א צייט וואס עס האט געקראכט, איך האב געזען און פארשטאנען די פאלשקייט פון די סעקסע. אפילו ווען מיין נשמה ציט אלעמאל צוריק צו גוט, אבער איך קען נישט און איך וויל נישט צוריקגיין.

איין זאך וואס איז מיר געבליבן, איך פריי זיך צו זען ווי אזוי איר געבט א וועג פאר מענטשן, דאס מאכט מיר טראכטן אז ווען איך וואלט געגאנגען אין אייערע פיסטריט אלס מיידל, וואלט איך היינט געהאט א געזונטע גוטע לעבן. דערפאר טראכט איך אלעמאל אז איך בין טאקע שוין צעריסן אבער כאטש אנדערע מיידלעך זעען אז עס איז דא א וועג וואס מען קען מאכן די תורה זיס און ארגינעל, אן קיין פאלשקייט.

ספעציעל האב איך זיך געוואלט באדאנקען פאר דעם וואס איך האב געזען ווי איר זיצט און קלאגט מיט אייער קהלה דעם פארגאנגענעם תשעה באב, דאס איז מיר געווען ווי באלזאם אויף מיין פארגויטיגטע נשמה. ווייל איך דערמאן זיך ווי איך זיין אלס מיידל אין מנהגה ... אום תשעה באב, די לעקטערס פארלאשן, מען זיצט אויף דער ערד, מען דערציילט שרעקעדיגע מעשיות, מיין קליין הערצעלע פלאצט צוזאמען מיט די הערצער פון אלע מיידלעך, מיר זיצן ווי פארלוירענע שאף, מען שמיסט און מען שמיסט, נאך א שרעקעדיגע מעשה, נאך א ציפערדיגע מסר; אי די פינטסטערע תשעה באב קאשמארן וואס זענען מיר נאכגעלאפן לאנגע טעג און וואכן דערנאך. נאך א ניגון פון חורבן, נאך א שרעקעדיגע רעיונעריין, באמבעס פאלן, קינדער אליין אין וואלד, די מאמע איז גע'הרג'עט, בלוט גיסט זיך, אוישוויזן, א מאסן קבר, שרעקליכע קרענק און מחלות, איבערבעטן. דאס איז געווען אונזער תשעה באב. מען האט אונז אריינגעלייגט אין מלחמה, אין שרעק, אין טעראר, פיין, דרוק און געוואלדעס. מען האט מיר צוגענומען מיין אטעם, מיין לעבן און מיין געזונט.

איך פאשולדיג נישט קיינעם, קען זיין אז זיי ווייסן נישט וואס אזא תשעה באב טוט פאר א מיידל וואס דארף נאך זיין א צוקונפטיגע ווייבל, מאמע און באבע. און יעצט ווען איך קוק אייער תשעה באב; אזא התעוררות, עס איז נישט דא קיין שרעק, עס איז נישט דא קיין חורבן, עס איז נאר דא טרערן פון האפענונג, טרערן פון בענקשאפט צום אמת, צו א טאטע וואס מען האט געמאכט פארלוירן פון אונז.

אוי הלואי לערער'נס זאלן דאס זען, אוי הלואי מיידלעך זאלן וויסן אז נישט דאס וואס מען האט אונז געלערנט אינעם גהינום - דאס איז אידישקייט, איך אנטשולדיג זיך פאר'ן אזוי וויינען צו אייך, איר קענט מיר נישט, אבער איך האב געפילט אז די ווערטער ליגן מיר אין האלז; כאטש זאלן די שעפעלעך וואס זענען אין מיינע קינדער שיד וויסן וואו עס איז דער גהינום און וואו עס איז גן עדן.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום ד' פֿרשׁת רֶאֶה, כ"ו מנחם-אב, שנת תשפ"א לפֿרט קטן

איך האב געהאלטן אייער ברייוו. אזוי ווי אייך זענען דא זייער אסאך פון די יוגענט וואס גייען אַוועק פון די תורה וועג מיינענדיג אז די פרייע לעבן איז די גוטע לעבן, ווען באַמט איז נישטא פאר אידישע קינדער קיין אנדערע וועג צו לעבן; עס זעט אויס ווי די פרייע לעבן איז געשמאקער אבער עס איז נישט אזוי, נאר אז מען היט די תורה האט מען לעבן, נאר אז מען טוט וואס דער אייבערשטער זאגט - איז ווען איך פארשטיי פון אייערע ווערטער זענט איר זייער נאנט צום אייבערשטן, אייער הארץ איז געבליבן א אידישע הארץ, אייער נשמה בענקט צוריק צום

BreslevCenter.com/answercs

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק'

הערליכע חנוכה הבית פון בית המדרש היכל הקודש לינדען

אין א פרייליכע אנטוויקלונג פאר אנשי שלומינו אין לינדען ניו דזשערסי, נאך אסאך תפילות צום אויבערשטן האט מען זוכה געווען צו טרעפן א פאסיגע פלאץ פאר א "בית המדרש היכל הקודש לינדען"

ווי שוין באריכטעט געפונט זיך דער בית המדרש אויף 294 נארט וואוד עוועניו, ווען אין די ערשטע וואך פרשת נח האט מען געדאווענט אינאיינעם ביי שלש סעודות, מיט פלענער אז בקרוב וועט מען אנהייבן דאווענען דארט אלע דריי תפילות שבת קודש, און אזוי אויך שיעורי תורה, און חבורות אינדערוואכן.

פארגאנגעם ליל ששי איז דער ראש ישיבה שליט"א געקומען פראווען א חנוכה הבית פארן בית המדרש, אינאיינעם מיטן סיום מסכת קידושין און סיום "חצי ש"ס", מען האט זיך געוואשן צו א שיינע סעודה לכבודה של תורה.

נאך נטילת ידים האט דער ראש ישיבה שליט"א אנגעהויבן דעם סיום דורך פארלערנען ברבים דעם לעצטן דף פון מסכת קידושין, און אריינגעפלאכטן שיינע חיובן און עצות פון הייליגן רבין. דער ראש ישיבה האט שטארק ארומגעזעט ווי שטארק מיר דארפן היטן אונזערע טייערע פארמעגן די קינדער זיי צו האלטן ריין און הייליג, ווי די משנה זאגט אז איינער וואס איז נישט חתונה געהאט טאר נישט זיין קיין מלמד, בפרט - האט דער ראש ישיבה צוגעלייגט - אז רוב אינגעלייט פון די קהילה אין לינדען זענען מלמדים, ליגט אויף זיי א געוואלדיגע אחריות צו רעדן צו די קינדער איבער עניני קדושה, און זיי געבן די כחות זיך צו קענען און עצה געבן אין לעבן.

דער ראש ישיבה האט געזאגט אז עס איז א געוואלדיגע בושא ווען מענטשן זאגן דעם ממרא "אכשר דרא" אויף דעם, ווייל היינט זענען די נסיונות נאר ערגער, און מען הערט ליידער צוזאם שרעקליכע זאכן, און כאטש די גמרא דרוקט זיך אויס "לא נחשדו ישראל וכו'". דער ראש ישיבה האט פארציילט ווי מזהיר'ט האט אים געזאגט סוף ימיו אז ער שפירט אז ער קען נישט דערהייבן די שרעקליכע שמועות וואס מען הערט אין עניני קדושה, ווי נידעריג דער דור איז געפאלן ר"ל. דערפאר מוזן מיר רעדן צו די קינדער קלארע ווערטער, און וואס פריער איז בעסער, כדי מען זאל נישט זיין ח"ו א צועק לשעבר.

נאכן זאגן דעם הרה"ק, און זינגען שיינע ניגונים לכבוד דעם סיום האט דער ראש ישיבה שליט"א געזאגט דעם בארימטן וועכענטליכן ליל ששי שיעור פאר די אינגעלייט, רוב פון דעם שמועס איז געווען איבער די גרויסקייט פון לערנען תורה, דער ראש ישיבה שליט"א האט זיך געבעטן צו די אינגעלייט "פרובירט עס אויס", יעדער האט גוטע תירוצים, מען איז פארנומען, מען דארף צאלן בילס, א מאטעריעלע, משפחה עלטערן, ווייב און קינדער, יעדער דארף זיך פרעגן "ווען גיי איך מיך שוין נעמען אין די הענט אריין?" די נסיונות פון די גאס ברענט און פלאקערט, אבער א דאנק די עצה פון רבין קענען מיר עס בייקומען, ווייל דער רבי געבט אונז אן עצה אז אויך מיר זאלן קענען נוצן דעם תבלן קעגן יצר הרע וואס איז תורה. יעדע וואל לערנט נאר אויב ער קען פארשטיין, וועט ער עס צום סוף אפלאזן, ווייל א מענטש איז נישט קיין מאשין, נישט יעדן טאג האט ער א קאפ.

אויך האט דער ראש ישיבה שליט"א געבעטן די נבאים פון די שולן פון היכל הקודש אז זייער זאך דארף זיין מהזק זיין געבן גוטע ווערטער פאר די מתפללים, זיי האבן שוין גענוג מוסר זאגערס, מען קומט אין שול ווייל מען וויל הערן אז דער אויבערשטער דארף דיר יא, דו האסט א וועג צום אויבערשטן. דער ראש ישיבה האט פארציילט א מעשה וואס האט פאסירט אין שטאט אומאן, יעדע חסידות האט דארט געהאט א שטיבל, אסאך יארן צוריק האט דארט געוואוינט א איד משה צדוק ער איז געווען א יתום און ער איז ליידיג געפאלן ביז ער איז געווארן א מסור, אלע זענען אנטלאפן פון אים מען האט אים נישט אריינגעלאזט אין קיין שול, אבער א איד בלייבט א איד, איין מאל אינעם טאג פון זיין טאטע'ס אריינצוהאט אים געכאפט א הרהור תשובה, און ער האט געזוכט א מנין צו זאגן קדיש, אבער ווי נאר ער איז אריין אינעם ערשטן שול איז מען אים באפאלן מיט קולות שייגען ארויס, אינעם צווייטן שול זענען אלע אנטלאפן פון אים, ביז ער האט באשלאסן צו פרובירן צו קומען צום ברסלבע קלויז, אפער דארט וועט מען אים לאזן, ער האט זיך געשטעלט אין א ווינקל, און איין אינגערמאן האט אנגעהויבן צו קומען נענטער צו אים, משה צדוק האט שוין מורא באקומען אז אויך פון דא וועט מען אים פארטרייבן, אבער דער אינגערמאן האט אריינגעלייגט אין זיין ביזעס א סידור מיט א תפילין, און ער גייט צו צו אים "משה צדוק אז דו ביסט שוין יא דא, אפשר ווילסטו לייגן תלית און תפילין" און משה צדוק איז געווארן אזוי איבערגענומען אז ער האט זיך גענומען וויינען, און ער איז געווארן א פולקאמער בעל תשובה. "האס" האט דער ראש ישיבה אויסגעפירט "די יא אויפגאבע פון א נבאי אין היכל הקודש".

דער ראש ישיבה האט געזאגט פאר די בחורים וואס זענען מקורב אז זיי דארפן זיך צושטעלן צו אלע סדרים הישיבה דארט ווי זיי לערנען, און מען זאל נישט זיין קיין חכם, מען דארף נישט שרייען פאר יעדעס אז מען איז א ברסלבער, ווייל ברסלב איז כסך הכל עצות וואס דו ווייסט אין דיין מוח, און בין הסדרים קען מען אריינכאפן גאר אסאך משניות און גמרא, אנשטאט זיך צו טענה'ן מיט מענטשן ווייל ווער עס פאלגט דעם הייליגן רבין וזיסע לעבן.

ואהי להם למקדש מעט אלו בתי כנסיות ובתי מדרשות

אייבערשטן; איר קענט אין איין מינוט זוכה זיין אלעס צו פאררעכטן. ווען א מענטש טוט תשובה, ער בעט איבער דעם אייבערשטן, ער זאגט פארן אייבערשטן: "אייבערשטער אויף האב חרטה אויף וואס איך האב געטון, איך גיי שוין זיין גוט", - איז דער אייבערשטער אים מוחל אויף אלע זיינע זעבירות. דער אייבערשטער האט רחמנות אויף יעדן איינעם, ער נעמט יעדן איינעם צוריק, נאכמער פון דעם זאגן אונז די הייליגע חכמים (ויקרא פ"ו): "גדולה תשובה שדונות נעשות לו פכזיות", ווען מען טוט תשובה פון ליבשאפט, מען קערט זיך צוריק צום אייבערשטן ווייל מען האט ליב דעם אייבערשטן, דעמאלט ווערן פון אלע זעבירות - מָצוּת.

וויסן זאלט איר, די הייליגע תורה וואס דער אייבערשטער האט אונז געגעבן איז א זיסע תורה, א גוטע זאך; עס זענען דא וואס פאררעכענען די תורה, זיי מאכן זיך אן אייגענע תורה וואס שטעקט, עס זענען דא וואס לייגן צו זיינע זאכן, דאס מאכט עס שטעכעדיג; דאס איז נישט די תורה פונעם אייבערשטן, די תורה פונעם אייבערשטן איז נישט קיין שטעכעדיגע זאך, די תורה איז נישט קיין ביטערע זאך, אזוי ווי די הייליגע חכמים זאגן (ספ"ה ל"ב) ווער זאגט אז פפות תמרים איז א לולב, אפער מיינט די תורה מיר זאלן נעמען פאר פפות תמרים א שטעכעדיגע בלעטל? אזוי אויך, ווער זאגט אז ענף עץ איז הדיסם, אפער איז ענף עץ עבות א הירדוף - א דארן בלעטל? זאגט די גמרא, עס קען נישט זיין, ווייל (מש"ג, ט): "הרְכִיבֵה דְרָכִי נַעֲם", די וועג פון די תורה איז א זיסע וועג, נישט קיין שטעכעדיגע וועג, איז זיכער נישט פשט מען זאל נעמען די זאכן אין די הענט און ווערן צעשטאכן.

מותר'א זאגט פשם דעם ווילנער גאון זכותו יגן עלינו, אויב מען לייגט צו זאכן צו די תורה, ביים סוף לאזט מען אפ די תורה; ער טייטשט מיט דעם דער פסוק (בראשית כ"ו, ט): "וְהָיָה פְאֶשֶׁר תִּרְדִּי וּפְרַקְתָּ עֵלַי", תרד' איז מיט איינס מער פון תרד'ג, וְהָיָה פְאֶשֶׁר תִּרְדִּי, אז דו וועסט צולייגן איינס אויף תרד'ג, עס וועט ווערן תרד'ד - וּפְרַקְתָּ עֵלַי, דעמאלט ווארפט מען אראפ דעם עול פון די תורה.

דאס איז די וועג פונעם ס"מ; ער האט דאס געטון מיט אָדָם וְחָנָה, ווען דער אייבערשטער האט געזאגט פאר אָדָם הָרִאשׁוֹן (בראשית ג, א): "לֹא תֹאכְלוּ מִפִּינֵי, מען זאל נישט עסן פונעם עץ הדעת, איז געגאנגען דער נחש הקדמוני און צוגעלייגט: 'לא תגענו בו', אויך לאזט נישט דער אייבערשטער מען זאל אָנְרִיֵן דעם בוים, און איינמאל ער האט צוגעלייגט וכו' האט ער אָנְאָפֶּנְעֶנְוֹאָרְפֶן דורךדעם אָדָם וְחָנָה און גורם געווען אלע שטעכעס; דאס פאסירט ווען מען לייגט צו, מען מאכט זיך אן אייגענע תורה.

איינער לעבן קען נאך ווערן שייך און זיס, ביים רבי'נס שולע נעמט מען אן אויף ערוואקסענע; מען דארף נישט זיין א יונגע מיידל צו האבן א גוטע לעבן, ביים רבי'ן איז דא א וועג זיך זיס צו מאכן דאס לעבן אפילו מען איז שוין קלעטער. הייבט אן נוצן דעם רבי'נס עצות, זאגט יעדן טאג אביסל תהלים, תהלים איז איינגעטיילט אין זיבן, זאגט יעדן טאג דעם יום תהלים, דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוה"ר חלק ב, סימן ע"א): "מי שרוצה לזכות לתשובה, יהיה רגיל באמירת תהלים", ווער עס וויל זיך צוריקערן צום אייבערשטן זאל זאגן תהלים, כפי אמירת תהלים מסגל לתשובה", ווייל תהלים איז מסוגל צו תשובה, אזוי ווי מיר זעען אין די טעג פון אלול און עשרת ימי תשובה זאגן אלע אסאך תהלים, ווייל דאס איז מסוגל צו תשובה, "ועל פן הוא דבר גדול מאד לעסק תמיד באמירת תהלים, כפי תהלים הוא התעוררות גדול מאד מאד להשם יתברך, אשרי שיאחז בו", דערפאר איז א גרויסע זאך שטעכעדיג עוסק זיין אין זאגן תהלים. דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן העלטה אין אלע ענינים.

(עצתו אמתה ראה תשוב"ב)

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה מרדכי היימליך הי"ו
צו די געבורט פון א אינגל למזל טוב

איך ציטער, איך ציטער, איך ציטער

איך האב שוין נישט כח צו ציטערן הערט א שיינע שיעור ווי אזוי צו ווערן אויסגעהיילט פון די מחלה פון היינטיגן דור
קול ברסלב
212-444-9191
1,2,1,10,1,21

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע ברכת מזל טוב פאר
מו"ה יעקב לעזער הי"ו וזוגתו תחי'
צו די בר מצווה פון הבה"ח אברהם נ"י למזל טוב
די חשובע מרת לעזער תחי', די געטרייע מנהלת פון בית פיגא ברסלב, איז די רוקן-ביין פון די ברסלבע סקול, זי איז גאר שטארק איבערגעגעבן פאר די סקול, זיך אפגעבנדיג מיט יעדן קינד באזונדער מצליח צו זיין אויפ'ן שענסטן און בעסטן אופן. דער אייבערשטער זאל העלפן אז די גרויסע זכותים זאלן זיי ביישטיין צו זען פיל אידיש נחת פון די קינד און פון אלע קינדער געזונטערהייט

קוואל פון חיזוק (פרוייען) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך
845-351-9060 / 212-444-9169
ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090
בעלגיע 3235003462 / ארגענטינא 1152354380

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה; און נאך
845-351-0910 / 212-444-9191
ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 438-300-8080
בעלגיע 3235003461 / ארגענטינא 1152354370
צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com

BreslevCenter.com